

"Conversaciones con mamá" estrena la nova temporada de teatre al Kursaal

TEATRE. Els actors **Juan Echanove** i **María Galiana** arriben al Teatre Kursaal per presentar l'obra "**Conversaciones con mamá**"; una comèdia centrada en la relació entre un fill i la seva mare.

La mare (**María Galiana**) té vuitanta-dos anys. Per ella, la societat de consum no ha existit mai. Només compra el que es pot permetre i gaudeix amb les petites coses, és a dir, suporta la seva vellesa amb dignitat. És una dona vital i optimista. No obstant això, el seu ingenu i manipulable fill, **Jaime** (**Juan Echanove**), de cinquanta anys, té dona, la Laura, dos fills, una casa, dos cotxes, una sogra que atendre i una considerable hipoteca. Tots dos viuen en móns molt diferents. Però un dia passa l'inesperat: l'empresa per a la qual treballa el Jaime, el deixa al carrer per raons de reajustament de personal. La lamentable situació el porta a prendre decisions dràstiques perquè no pot mantenir el seu tren de vida. Llavors busca auxili en la seva mare. Però la seva mare, vídua des de fa anys, ha conegut un home tretze anys més jove que ella. El **Gregorio**, argentí. I això és un handicap de cara les intencions del seu fill.

Foto: Kursaal Manresa

"**Conversaciones con mamá**" no és una comèdia dramàtica, és el feliç resultat natural que es produeix quan dos éssers s'estimen: Quan una mare ho dona tot pel seu fill i el seu fill per la seva mare. I per això, els dos actors es recolzen en la comèdia quan han de relatar situacions no molt favorables. En aquest sentit, Echanove (director de l'obra) ha aconseguit reflectir escenes amb què mares i fills s'hi poden veure reflectits.

L'obra es complementa amb la bona interpretació de dues estrelles televisives, María Galiana i el mateix Juan Echanove. No se sap si estan fets l'una per l'altre o l'altre per a la una -ella ja va fer de la seva mare en tres ocasions- però la química entre tots dos en aquest muntatge, en què participen junts per primera vegada, és inevitable. Ambdós es complementen a la perfecció i aconsegueixen el més difícil: tocar el cor de l'espectador, que riu, plora, vibra, s'emociona... I que després de la funció podria anar a casa a donar-li una abraçada a la seva mare per valorar-la més, per no desapropiar un minut sense la seva absència... O, simplement, perquè no ens quedem amb la insatisfacció de pensar que no li vam dir tot el que havíem. O que la volíem.

Foto: Productora Focus